DOMSTOLENS DOM
av den 24 maj 1977*

I mål 107/76

har Oberlandesgericht i Karlsruhe till domstolen gett in en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 177 i EEG-fördraget i det mål som pågår vid den nationella domstolen mellan

Hoffmann-La Roche AG, Grenzach-Wyhlen (Tyskland),

och

Centrafarm Vertriebsgesellschaft Pharmazeutischer Erzeugnisse mbH, Bentheim (Tyskland).

Begäran avser tolkningen av artiklarna 30, 36, 86 och 177 i EEG-fördraget.

DOMSTOLEN

sammansatt av ordföranden H. Kutscher, avdelningsordförandena A. M. Donner och P. Pescatore samt domarna J. Mertens de Wilmars, M. Sørensen, A. J. Mackenzie Stuart, A. O'Keeffe, G. Bosco och A. Touffait,

generaladvokat: F. Capotorti,
justitiesekreterare: A. Van Houtte,

meddelar följande

dom

DOMSKÄL

1 Genom ett beslut av den 7 oktober 1976, som inkom till domstolen den 17 november 1976, har Oberlandesgericht i Karlsruhe i enlighet med artikel 177

* Rättegångsspråk: tyska.

i EEG-fördraget ställt tre frågor om tolkningen av dels artikel 177 tredje stycket, dels vissa andra bestämmelser i fördraget, särskilt artiklarna 36 och 86, betraktade utifrån deras inverkan på skyddet av varumärkesrättigheter.

Dessa frågor har ställts inom ramen för ett förfarande inför de tyska domstolarna, vilket har inletts av ett företag som, under påstående att ett annat företag har gjort intrång i dess varumärkesrättigheter vad gäller en viss farmaceutisk produkt, har framställt yrkande om en interimistisk åtgärd *("einstweilige Verfügung")*, genom vilken motparten skall förbjudas att använda de omtvistade varumärkena.

Den av Landgericht i Freiburg med anledning härav meddelade domen överklagades till Oberlandesgericht som före målets avgörande har fört tre förhandsfrågor vidare till EG-domstolen i enlighet med vad som anges nedan.

2 Genom den första frågan begär Oberlandesgericht besked om huruvida en nationell domstol är skyldig att med stöd av artikel 177 tredje stycket i EEG-fördraget "begära att EG-domstolen skall uttala sig i en fråga om tolkningen av gemenskapsrätten som har uppkommit under ett interimistiskt förfarande *("einstweilige Verfügung")*, om den nationella domstolens beslut i det interimistiska förfarandet inte får överklagas vidare, men parterna däremot har möjlighet att angående den fråga som utgör föremål för det interimistiska förfarandet inleda en ordinär process under vilken det i förekommande fall måste ske ett hänskjutande med tillämpning av artikel 177 tredje stycket i EEG-fördraget ."

3 Genom tysk civilprocesslagstiftning ges den behöriga domstolen möjlighet att i ett summariskt förfarande besluta om interimistiska åtgärder som är avsedda att i brådskande fall skydda vissa hotade rättigheter.

Domstolens beslut, som fattas utan muntlig förhandling, kan bli föremål för omprövning av samma domstol på begäran av tappande part. Det efter omprövning fattade beslutet får överklagas till en högre instans, inför vilken begäran om den interimistiska åtgärden får sitt slutliga avgörande, utan möjlighet för parterna att inom ramen för det förfarandet få sin talan prövad i en tredje instans.

Den part mot vilken en interimistisk åtgärd är riktad kan emellertid hos domstolen i första instans påkalla att ett förfarande i huvudsaken inleds av sökanden, varvid de bestämmelser som gäller för ordinär civilprocess blir tillämpliga.

Även om det framför allt i fråga om skydd av industriell och kommersiell äganderätt ofta inträffar att beslut om interimistiska åtgärder godtas som en lösning av tvisten, innebär detta inte att möjligheten att inleda ett förfarande i huvudsaken, eller att ålägga motparten att inleda ett sådant förfarande, förlorar sin praktiska betydelse.

Det framgår för övrigt av de uppgifter som av parterna lämnat domstolen i målet att ett förfarande i saken de facto har inletts.

4 I artikel 177 i fördraget, som avser domstolens behörighet att meddela förhandsavgöranden om tolkningen av fördraget och om giltigheten och tolkningen av rättsakterna inom den härledda gemenskapsrätten, föreskrivs i tredje stycket följande:

"När en sådan fråga uppkommer i ett ärende vid en domstol i en medlemsstat, mot vars avgöranden det inte finns något rättsmedel enligt nationell lagstiftning, skall den nationella domstolen föra frågan vidare till domstolen."

Den första frågan från Oberlandesgericht berör enbart denna bestämmelse med uteslutande av andra stycket, i vilket för medlemsstaternas övriga domstolar föreskrivs en möjlighet – men inte en skyldighet – att föra en fråga vidare till domstolen för ett förhandsavgörande.

Även om det således i detta mål inte begärs att domstolen skall uttala sig om tolkningen av andra stycket, bör det emellertid framhållas att det står klart att det förhållandet att ett förfarande vid en nationell domstol är av summarisk och brådskande karaktär inte utgör något hinder för domstolen att anse ett anhängiggörande vid densamma med stöd av det stycket giltigt så snart som en nationell domstol bedömer det nödvändigt att använda sig av denna möjlighet.

5 Inom ramen för artikel 177, vars syfte är att säkerställa en enhetlig tolkning och tillämpning av gemenskapsrätten i alla medlemsstater, har tredje stycket särskilt till ändamål att förhindra att det i någon medlemsstat uppstår en inhemsk rättspraxis som inte står i överensstämmelse med gemenskapsrättsreglerna.

De krav som följer av detta syfte blir uppfyllda inom ramen för sådana summariska och brådskande förfaranden som det i målet aktuella rörande interimistiska åtgärder, om det föreligger krav på att en ordinär process i

huvudsaken skall inledas under alla förhållanden eller på begäran av tappande part och det i denna process är möjligt att på nytt pröva de rättsfrågor som avgjorts interimistiskt i det summariska förfarandet.

Under dessa förutsättningar är det särskilda ändamål som åsyftas i artikel 177 tredje stycket säkerställt genom den skyldighet att föra frågor vidare till domstolen för förhandsavgörande som föreligger inom ramen för förfarandet i huvudsaken.

6 Svaret på den ställda frågan blir således att artikel 177 tredje stycket i EEG-fördraget skall tolkas på så sätt att en nationell domstol inte är skyldig att till domstolen föra vidare en sådan fråga om tolkning eller giltighet som avses i denna artikel och som har uppkommit under ett interimistiskt förfarande *("einstweilige Verfügung")*, även om beslutet som skall fattas inom ramen för det interimistiska förfarandet inte får överklagas vidare. Detta gäller under förutsättning att det står vardera parten fritt att inleda ett förfarande i huvudsaken eller påkalla att det inleds, under vilket den fråga som avgjorts interimistiskt under det summariska förfarandet kan prövas på nytt och bli föremål för ett hänskjutande till domstolen med stöd av artikel 177.

7 Oberlandesgericht har begärt att domstolen skall uttala sig om andra och tredje frågan endast om den första frågan besvaras jakande.

Eftersom den första frågan besvarats nekande saknas anledning att besvara de övriga frågorna i detta mål.

Rättegångskostnader

8 De kostnader som har förorsakats Frankrikes, Förbundsrepubliken Tysklands och Förenade kungarikets regeringar samt Europeiska gemenskapernas kommission, som har inkommit med yttrande till domstolen, är inte ersättningsgilla.

Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den domstolen att besluta om rättegångskostnaderna.

På dessa grunder beslutar

DOMSTOLEN

- angående de frågor som genom beslut av den 14 oktober 1976 förts vidare av Oberlandesgericht i Karlsruhe - följande dom:

Artikel 177 tredje stycket i EEG-fördraget skall tolkas på så sätt att en nationell domstol inte är skyldig att till domstolen föra vidare en sådan fråga om tolkning eller giltighet som avses i denna artikel och som har uppkommit under ett interimistiskt förfarande *("einstweilige Verfügung")*, även om beslutet som skall fattas inom ramen för det interimistiska förfarandet inte får överklagas vidare. Detta gäller under förutsättning att det står vardera parten fritt att inleda ett förfarande i huvudsaken eller påkalla att det inleds, under vilket den fråga som avgjorts interimistiskt under det summariska förfarandet kan prövas på nytt och bli föremål för ett hänskjutande till domstolen med stöd av artikel 177.

Kutscher Donner Pescatore Mertens de Wilmars Sørensen

Mackenzie Stuart O'Keeffe Bosco Touffait

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 24 maj 1977.

A. Van Houtte
Jusititesekreterare

H. Kutscher
Ordförande